

РЕШЕНИЕ

№ 2264

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **13722** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] /СБАЛО/ с ЕИК[ЕИК], чрез Изпълнителния директор д-р С. К. срещу решение от 01.11.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав по НАХД № 6507/2019 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № НП 27-301-2/20.03.2019г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ (ИА „МО“), с което на касатора на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ.

В така подадената касационна жалба от СБАЛО се навеждат съображения за нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуални правила - самостоятелни отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 НПК. Прави се оплакване относно извършената проверка в оспореното решение по отношение на правилното приложение на материалния и процесуален закон при издаване на НП. Сочи се още, че съдът не бил обсъдил по същество изложените възражения във въззивната жалба. Твърди, че не е допуснал вмененото му нарушение, тъй като в конкретния случай здравноосигуреното лице не е представило

“Медицинско направление за провеждане на клинични/амбулаторни процедури” – бланка МЗ-НЗОК № 8А, което е необходимо съгласно сключения между НЗОК и лечебното заведение Договор № 22-6973 от 22.05.2018г. Искането е съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба Изпълнителна агенция „Медицински одит“ не взема становище.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление. Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно, като не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

В производството пред СРС е установено, че в периода 23.07.2017 г. – 27.07.2017 г. на основание заповед № РД-27-301/20.07.2018г от 14.12.2017 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ е извършена проверка от инспектори от същата агенция в СБАЛЮ по повод оплакване от окноболен пациент, че са му поискани от лечебното заведение 80 лв. за поставяне на инжекция с лекарството “Е.”.

По време на проверка било установено, че пациентът П. В. Г., който е здравно осигурен, било издадено Решение на специализираната комисия по специалност 12 за определяне на план за лечение на терапевтичния отговор при пациенти, получаващи скъпоструващи лекарствени продукти по реда на чл.78, т.2 от ЗЗО № 111/13.03.2018г., с което решение пациента е насочен към УСБАЛЮ по амбулаторна процедура № 38 от Доц. д-р И. Т.. Терапевтичният подход включва “С.”. На същия пациент е издаден и Протокол № 142/13.03.2018г. с терапия “S. D. 3 implant 9,45 mg *1”. В кратката характеристика на продукта /КХП/ издаден от Изпълнителна агенция по лекарствата с рег.№ 20010642 за цитирания лекарствен продукт, за лекарствена форма е записан “имплант за подкожно инжектиране”, във връзка с което АНО е направил извод, че прилагането на лекарственото средство е само под формата на подкожно заболяване. На пациента била издадена фактура № [ЕГН]/03.04.2018г. за заплащане на “Манипулация за приложение на хормонални препарати” на стойност 80.00 лв., независимо, че последният е здравноосигурено лице.

В тази връзка, на 21.09.2018 бил съставен АУАН № А-27-301-2 за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ, а въз основа на него е издадено НП № 27-301-2/20.03.2019 г. от

изпълнителният директор на ИА „МО“.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на наказателното постановление. По съществуващото на спора съдът намерил, че събраните по делото доказателства установяват, СБАЛЮ ЕАД е извършил нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Съдът изложил подробно мотиви защо намерил нарушението за безспорно установено и доказано, а наказателно постановление за правилно и законосъобразно. Съдът е счел за неприложима в случая разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, а наложената санкция за съответна на извършеното нарушение и в минималния размер, определен от закона.

Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Споделят се и доводите на въззивната инстанция относно приложението на закона. Административно наказателната отговорност на ответника е ангажирана за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето, в съответствие с който всеки пациент има право на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права. Заплащането от страна на пациента в случая за извършване на Манипулация за приложение на хормонални препарати от страна на СБАЛЮ ЕАД, при възможност тази манипулация да се отчете по АПР № 33 и да е безплатна за онкоболния пациент, който безспорно е здравноосигурено лице, безспорно представлява нарушение на чл.86, ал.1, т.1 ЗЗдр.

Приложимата санкционна норма на чл. 221, ал. 2, вр. ал.1 от 33 предвижда административно наказание „имуществена санкция“ от 500 до 1500 лева за юридическо лице – лечебно заведение, което е нарушило правата на пациент, регламентирани с този закон и с нормативните актове по прилагането му. Въз основа на изложените по-горе съображения, съдът счита, че административното наказание „имуществената санкция“ съответства на законоустановените граници, определено е в минималния законово предвиден размер и е явно справедливо.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.11.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав по НАХД № 6507/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: